

תלמודו בידו

דף כו עמוד ב

א] חמשה אחים, שנים מהם נשואים לשתי אחיות ומתו, מה דינן לסובר שאין זיקה ומדוע ?

ב] מהו גדר חליצה פסולה ?

ג] האם ובאיזה אופן "חליצה פסולה" גרועה מסתם חליצה ?

ד] לרב, חמשה אחים, שלשה נשואים לשלש אחיות ומתו, מה דינן ומדוע ?

ה] לשמואל, מה הדין באופן הנ"ל שכל אחות נפלה לאחר חליצת אחותה, ומדוע ?

א] מתייבמות. ואין חוששים שמא לאחר שתתייבם אחת ימותו שני האחים הנותרים, ותתבטל מצות יבום מן השניה. שאין חוששים למיתת שני בני אדם.

ב] חליצה גרועה. והוא במקרה שאינו רשאי לייבמה, כגון אחות זקוקתו או אחות חלוצתו.

ג] יש זיקה: לרב, על כל אחד מן האחים לחלוץ לה. שאין בכח חליצה גרועה זו להפקיע זיקת האחים, אלא זיקת החולץ בלבד.

לשמואל, אין צריך שכל האחים יחלצו לה, ודי בחליצת אחד מהם.

אין זיקה: אף לרב חליצת יבם אחד פוטרתה, שהרי אין זיקה לאחיו שתעכב.

ד] אין זיקה: זה חולץ לאחת, וזה חולץ לאחת, ושלישית אחד מן האחים חולץ לה.

יש זיקה: נפלו כולן קודם שאחת מהן חלצה, כולן צריכות חליצה משני האחים.

שהואיל וכל אחת היא אחות זקוקתו, דין חליצתן כחליצה פסולה.

חלץ לאחת, ונפלה השניה, אח השני חולץ לה [שאינה אחות חלוצתו].

חזרה ונפלה השלישית [והיא אחות חלוצה לשניהם], חולצת משניהם.

ה] תירוצ' א': אח אחד חולץ לראשונה, ואח השני חולץ לשניה.

והשלישית, די בחליצה של אחד מהאחים, ואף שחליצה פסולה היא.

שאין חליצה של אחד גרועה משל חברו [שהיא אחות חלוצתו של שניהם].

תירוצ' ב': אחד מהאחים יכול לחלוץ לכולן, שאף חליצה פסולה פוטרת את היבמה.